

Maaliskuu 2012

Morogoron kuulumisia

(Anna-Riitta ja Oskari Holmströmin nimikkokirje)

Päällimmäinen ensin

Mitenkään emme voi aloittaa kuulumisiamme kertomatta ensin Elisasta, ensimmäisestä lapsenlapsestamme. Elisa syntyi 30.12.

Vaikka synnytys tapahtui kaukana Suomessa, Skypen ja muun tekniikan avulla olimme tiukasti tapahtumien tasalla.

Nyt Elisa, Anna ja Harold ovat täällä lähellämme ja paljon uutta ja lämmintä on tullut elämäämme.

Eli, hyvää kuuluu Morogoroon.

Lisää hyviä kuulumisia

Morogoron maasaialueilla on alkuvuonna ollut mukava kulkea. Monet kylät ovat tulleet tutuiksi, niin myös

ihmiset. Iloiset tervetuloitotukset kertovat, että he ovat kokoneet kanssamme tekemänsä työn hyväksi. Ajomatkoilla maisemat ovat vihreitä ja se kertoo, että maasaiden elämä on turvattu. Hyvät sateet jo ennen varsinaista sadekautta tuovat kuitenkin matkustamiseen jännitystä. Sateet ovat nostattaneet tilapäisiä jokia ajourille ja niiden ylittäminen on toisinaan vähän rymistelyä.

Uudet esikoulut ovat alkaneet

Tammikuun alussa 14 maasaikylien valitsemaa opettajaa kokoontui viikon kestäneelle ensimmäiselle opintojaksolle. Koulutuksen sisältönä oli Montessoripedagogiikka, joka on täällä kirkon esikoulujen opetusmenetelmä. Tällä kurssilla lisäksi erityisesti keskityttiin maasaiden kulttuuri- ja kielikysymyksiin.

Opettajat lähtivät kyliin aloittamaan koulujaan. Tammikuussa aloitti 8 uutta maasaikielistä esikoulua.

Kansallisesta esikouluksen kokouksesta saimme terveisiä, että näistä kouluista ollaan tekemässä pilottikouluja koko maahan. Saa nähdä mitä asiasta alkaa kuulumaan.

Kuvassa Mikongoron opettajat Sraeli Moses ja Naitopwaki Yohana opiskelemissa.

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Osa tätä esikouluohjelmaa on maasaikielisen opetusmateriaalin tuottaminen. Sitä varten on kerätty kylistä vanhoja maasaitarinoita, joiden kieliasua tarkastamaan on perustettu kielikomitea. Ensimmäinen kielikomitean kokous pidettiin helmikuussa. Siihen asiantuntija-apua saatiin paikallisesta raamatunkääntäjien toimistosta. Kokenut raamatunkääntäjä/kouluttaja ihmetteli ryhmämme kykyä käydä heti työhön. Koko kokouksessa oli todella innostunut ilmapiiri. Piisparamme kuunteli komitean työskentelyä ja totesi: ”Nyt on meidän kieleemme vahvistumassa.”

Viereisessä kuvassa kielikomitea työssään.

Samanaikaisesti on päätetty maasaikielen käyttöönottamisesta jumalanpalveluksissa. Tähän tarkoitukseen olemme saaneet hankituksi maasaikielisiä

Raamattuja, virsikirjoja ja katekismuksia. Lukutaitoprosentti kylissä on parhaimmillaan noin kymmenen. Nuo lukutaitoisetkaan eivät koskaan ole nähneet äidinkieltään maasaita kirjoitettuna. Kirjojen aiheuttama innostus on ollut valtava. Esikoulujen yhteydessä on aloitettu nyt myös ensimmäiset aikuisten luku- ja kirjoitustaito-opetusryhmät. Tässä yhteydessä ajatus aina palaa siihen, kuinka hyvin meillä Suomessa on kieliasiat hoidettu.

Ihmisoikeusseminaari

Pitkään suunniteltu seminaari toteutui nyt helmikuun lopussa. Seminaariin osallistuivat perinteiset maasaijohtajat, laiguenanit ja hallituksen nimittämät aluejohtajat, alueen maasaipapit, sekä oli erittäin tärkeää, että myös kylien naisjohtajat olivat mukana. Tällaisella kokoonpanolla tämän alueen johtajat eivät ole enne kokoontuneet. Saimme seminaariin opettajaksi professori Naomi Kipurin, joka on lähtöisin entiseltä työalueeltamme, Kenian Kajiadosta. Hän on kansainvälisestikin arvostettu maasaiden oikeuksien ajaja, itsekin maasai.

Kuvassa professori Kipuri ja piispamme Jakob Mameo ole Paulo johtamassa keskustelua.

Maasaijohtajat kokivat uudenlaista yhteyttä ja arvostivat tapaa, jolla asiat tuotiin esille. Seminaarissa käsiteltiin maa- oikeuksia, oikeutta omaan kulttuuriin, lasten oikeutta koulunkäyntiin ja erityisesti tyttöjen asemaa. Näissä asioissa maasaijohtajia rohkaistiin tekemään yhteistyötä ja näin kokoamaan voimansa huolehtimaan oikeuksistaan ja

tulevaisuudestaan. Johtajat totesivat, että on välttämätöntä, että nyt luotuja yhteyksiä ylläpidetään tuen ja oikeuksien varmistamiseksi. Seminaarissa päätettiin, että nyt aloitettua työtä jatketaan kyläkokouksilla ympäri laajaa maasaiden asuma- aluetta.

Kummiohjelma on alkanut

Suomen Lähetysseura pyrkii kehittämään Morogoron hiippakunnan maasailasten kouluoloja. Osa sitä työtä on nyt aloitetut uudet esikoulut. Tätä työtä jatketaan.

Kuitenkin paljon tyttöjä jää pois koulusta tai koulunkäynti on katkonaista ja usein se keskeytyy kokonaan. Syitä näihin vaikeuksiin ovat köyhyys, tyttöjen velvollisuus jäädä kotiin auttamaan äitiään kotitöissä, sekä usein avioliitto. Sen järjestävät vanhemmat jopa alle murrosikäiselle tyttärelleen. Näiden paimentolaistyttöjen auttamiseksi on nyt aloitettu kummiohjelma. Sen kautta voi antaa taloudellista tukea näiden tyttöjen saamiseksi kouluun. Kyliin luodaan myös tukiverkosto tytöille ja kyläkokousten avulla pyritään muuttamaan vanhempien asenteita koulumyönteisemmiksi.

Oljeng úrin lapset koulussaan

Tällaisin kuulumisin Morogorosta, siunattua kevättalven toivottaen Anna-Riitta ja Oskari

Anna-Riitta ja Oskari Holmström
P.O.Box 1820, Morogoro, Tanzania

anna-riitta.holmstrom@felm.org
oskari.holmstrom@felm.org

Kummina olet korvaamaton. Kutsu ystäväsikin!

www.mission.fi/kummit

SUOMEN LÄHETYSSEURA

